

AMP – uhka vai mahdollisuus?

**AMP-teoriaopetus ja sen merkitys kitaransoiton
opetukseen opettajan näkökulmasta**

Konsta Syrjänen
Opinnäytetyö
Helmikuu 2020
Kulttuuriala
Musiikkipedagogi (AMK)

Tekijä(t) Sukunimi, Etunimi Syrjänen, Konsta	Julkaisun laji Opinnäytetyö, AMK	Päivämäärä helmikuu 2020
	Sivumäärä 34	Julkaisun kieli suomi
		Verkojulkaisulupa myönnetty: x
Työn nimi AMP – uhka vai mahdollisuus? AMP-teoriaopetus ja sen merkitys kitaransoiton opetukseen opettajan näkökulmasta		
Tutkinto-ohjelma Musiikkipedagogi		
Työn ohjaaja(t) Jarmo, Kivelä		
Toimeksiantaja(t)		
<p>Tiivistelmä</p> <p>Laadullisen tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia afroamerikkalaisen musiikin perusteita (AMP) eli AMP:ta ja sen merkitystä kitaransoiton opetukseen opettajan näkökulmasta. Tavoitteena oli selvittää AMP:n hyötyjä ja haittoja sekä sitä, onko AMP:sta apua kitaransoiton opetukseen. Tavoitteena oli myös tutkia AMP:a tarkemmin ja saada sille lisää tunnettuutta.</p> <p>Toteutin tutkimuksen tekemällä viisi teemahaastattelua. Haastateltavat olivat musiikkialan ammattilaisia, joista osa on käyttänyt AMP:a omassa opetuksessaan ja osa ei. Suurimmalla osalla haastateltavista on kitara pääinstrumenttina ja he toimivat myös kitaransoiton opettajina.</p> <p>Tutkimuksessa selvisi, että AMP on parhaimmillaan hyvä ja motivoiva opetusmuoto, joka tuo teorian heti käytäntöön. AMP:n merkityksestä kitaransoiton opetukseen löytyi paljon hyviä asioita. Hyödyllisinä asioina AMP:n merkityksestä todettiin esimerkiksi sen käytännönläheisyys ja se, että oppilaat saavat teorian tunneilla hyödyntää omaa soitinta. AMP:sta tuli ilmi myös paljon haasteita. Esimerkiksi se, että AMP painottuu aika paljon yhtyesoittoon eikä ole sen takia ehkä kaikkein tehokkain teorian opiskelumuoto. Haittoja kitaransoiton opetukseen ei varsinaisesti löytynyt, vaan haasteena on esimerkiksi se, että opettajien olisi hyvä tehdä enemmän yhteistyötä. AMP-tunneilla opiskeltavia asioita voisi käydä myös enemmän kitaransoiton tunneilla.</p> <p>Tutkimuksen tulokset osoittivat sen, että AMP:ssa on vielä kehitettävää, mutta sen hyötypuolet ovat osoittaneet, että AMP:n kehittäminen on kannattavaa. Tulokset osoittivat myös, että AMP:n merkitys kitaransoiton opetukselle on enemmänkin positiivinen. AMP:sta ei löydy varsinaista haittaa, vaan sen haasteet ovat lähinnä pedagogisia.</p>		
Avainsanat (asiasanat) AMP, musiikinopetus, musiikinperusteiden opetus, kitaransoiton opetus, oppiminen, yhtyesoitto, pedagogiikka.		
Muut tiedot (Salassa pidettävät liitteet)		

Author(s) Last name, First name Syrjänen, Konsta	Type of publication Bachelor's thesis	Date February 2020 Language of publication: Finnish
	Number of pages 34	Permission for web publication: x
Title of publication BAAM – threat or opportunity? BAAM and its significance for guitar teaching from the teacher's perspective		
Degree programme Degree Programme in Music		
Supervisor(s) Kivelä, Jarmo		
Assigned by		
Abstract <p>The purpose of this qualitative study was to investigate the Basics of African-American music, or BAAM, and its significance for guitar teaching from the teacher's perspective. The aim was to determine the benefits and drawbacks of BAAM and whether BAAM could help with guitar teaching. Another aim was to study BAAM more closely and give it more visibility.</p> <p>The data for the study was collected with five theme interviews. The interviewees were music professionals some of whom had used BAAM in their teaching, and some had not. Most of the teachers had guitar as their main instrument and they also worked as guitar teachers.</p> <p>According to the result, BAAM is, at its best, a good and motivating form of teaching that immediately converts theory into practice. Many good aspects were raised about the importance of BAAM in teaching guitar playing. Among the useful ones were, for example, its pragmatism and allowing students to use their own instrument in the theory lessons. The study also revealed many challenges about BAAM. For example, BAAM focuses quite extensively on band playing, and it is, therefore, not the most effective way of studying theory. There were no drawbacks per se, but the challenge was, for example, that teachers should work together more closely. Content used in the BAAM lessons could also be used more in other guitar lessons.</p> <p>The results of the study showed that there is still some room for improvement in BAAM, but its benefits have shown that it might be valuable to develop it further. The results also showed that the role of BAAM in guitar lessons was largely positive. There were no real drawbacks in BAAM, but the greatest challenges seemed to be mostly pedagogical.</p>		
Keywords/tags (subjects) BAAM, music education, teaching the basics of music, guitar teaching, learning, ensemble playing, teaching.		
Miscellaneous (Confidential information)		

Sisältö

1	Johdanto	3
2	Musiikinopetus	4
	2.1 Musiikinopetus Suomessa	4
	2.2 Ryhmäopetus ja yksilöopetus	5
	2.3 Musiikin oppiminen	6
3	Afroamerikkalaisen musiikin perusteet, AMP	8
	3.1 AMP käytännössä	9
	3.2 Omat kokemukseni AMP:sta	10
	3.3 AMP opetussuunnitelmissa	11
	3.4 Aiempia tutkimuksia AMP:sta	11
4	Tutkimuksen toteuttaminen	12
	4.1 Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuus	12
	4.2 Tutkimusmenetelmä	12
	4.3 Teemahaastattelu	13
5	Tutkimustulokset	14
	5.1 Opettajien kokemuksia ja näkemyksiä AMP:sta	14
	5.2 AMP:n merkitys kitaransoiton opetukseen	15
	5.3 AMP ja kitaransoiton opettajan työ	16
	5.4 Teorian ja yhtyesoiton yhdistämisen merkitys oppimiselle	17
	5.5 Tasoerojen vaikutus AMP-opetukseen	18
	5.6 AMP:n vaikutus motivaatioon	19
6	Johtopäätökset	20
	6.1 AMP:n plussat ja miinukset	21
	6.2 Ryhmän merkitys	22
	6.3 Motivaatio ja kehitysideat	24
	6.4 Yhteenveto	25

	2
7 Pohdinta	25
Lähteet	28
Liitteet	30
Liite 1. AMP-haastattelukysymykset	30
Liite 2. Martti Vaarin haastattelukysymykset.....	31

1 Johdanto

Opinnäytetyössäni tutkin afroamerikkalaisen musiikin perusteiden merkitystä kitaransoitonopetukseen opettajan näkökulmasta. Afroamerikkalaisen musiikin perusteiden lyhenne on AMP, jota tulen tässä työssä käyttämään. Musiikin perusteiden opetusta pidetään yleensä oppilaiden keskuudessa melko tylsänä ja ihmetellään, mitä hyötyä siitä on soittamiselle. Musiikin perusteet pitäisikin ajatella pikemminkin työvälineenä, jota hyödyntää oman soittotaidon kehittämisessä. Tästä syystä lähdinkin tutkimaan AMP:n merkitystä kitaransoiton opetukselle ja sitä, motivoiko AMP opiskelemaan enemmän teoriaa ja kokemaan sen mielekkäämpänä.

Monien aloittelevien ja kokeneempienkin kitaristien parissa prima vistaa eli suoraan nuoteista soittoa pidetään hankalana, vaikka nuottien olisi tarkoitus olla apuväline, jolla hahmotetaan kappaleen kulku. Voisiko AMP helpottaa esimerkiksi kitaransoiton opettajien prima vistan opetustaakkaa?

Ensimmäiset musiikin perusteiden kokemukseni sain itse musiikkiluokkien ja musiikkiopiston oppilaana. Musiikin perusteet eivät oikein innoittaneet itseäni, sillä aihe tuotiin esille hieman tylsällä tavalla eikä opiskelija aiheita osannut oikein hyödyntää oman soittimen parissa. Tunneilla soittimina käytettiin lähinnä pianoa, jolla hahmotti käytyjä aiheita, mutta niitä oli hankala hahmottaa käytännössä ja oman soittimen kanssa. Ammattikorkeakouluopintojeni myötä kuitenkin musiikin teoria on alkanut kiinnostamaan enemmän, ja siitä on alkanut saamaan paljon enemmän irti. Olenkin miettinyt keinoja, jolla se alkaisi kiinnostamaan tulevaisuuden muusikonalkuja jo varhaisemmassa vaiheessa.

Oma tietoperustani AMP:sta on Jyväskylän ammattikorkeakoulussa käyty musiikin perusteiden opetusharjoittelu, jossa on AMP käytössä. Mielenkiintoni aiheeseen heräsi pitämälläni AMP-tunneilla, jossa oppilaat pääsivät soittamaan bändinä tunnilla käytyjä teoria-aiheita. Mielestäni oli hienoa, kuinka jokainen pääsi yhdistämään oppimansa asian heti omalle soittimelle. Tästä heräsi mielenkiinto alkaa tutkimaan tarkemmin AMP:n hyötyjä opetukselle. Tutkin AMP:n hyötyjä kitaransoiton opetukseen, sillä olen itse kitaristi ja haluan selvittää aihetta peilaten omaan instrumenttiini.

AMP-teoria ei ole käytössä vielä monessa paikassa ja sen myötä haluaisin tuoda sitä enemmän esille ja käyttää itsekin tulevaisuudessa. Haluan saada selville, onko AMP:sta hyötyä kitaransoiton opetukseen ja mitä ne hyödyt ovat verrattavissa muihin tapoihin opettaa musiikin perusteita.

2 Musiikinopetus

Itselläni on omakohtaista kokemusta niin varhaisiän musiikkikasvatuksesta muskarissa, kuin siitä eteenpäin musiikin perusopetuksesta musiikkiluokilla sekä musiikkiopistossa ja tällä hetkellä musiikin korkea-asteen koulutuksesta ammattikorkeakoulussa. Itselläni on kokemusta sekä hyvästä että huonosta opetuksesta ja korkeakouluopinnoissani olen pyrkinyt ottamaan virheistä opikseni ja luomaan omanlaisen opetustyylini. Musiikilla on vahva yhteys kielen kehitykseen, lukutaitoon sekä laskutaitoon. Musiikin opettajina on tärkeää, että olemme tietoisia näistä yhteyksistä. (Savage 2013, 33.)

2.1 Musiikinopetus Suomessa

Suomalaisessa yhteiskunnassa musiikkia aletaan opettaa jo hyvin varhaisessa vaiheessa. Suomessa musiikinopiskelu jaetaan useampaan osaan, muun muassa varhaisiän musiikkikasvatus, musiikin perusopetus, toisen asteen ammatillinen koulutus, musiikin korkea-asteen koulutus, vapaa sivistystyö ja yksityinen musiikin opetus. (Musiikinopetus Suomessa N.d.)

Itse perehdyn enemmänkin taiteen perusopetuksen musiikin laajaan oppimäärään, jota käsittelem opinnäytetyössäni. Taiteen perusopetuksen mukaisen musiikin opetuksen tarkoitus on luoda oppilaille hyvät puitteet musiikillisen suhteen saamiselle sekä musiikin omatoimiselle että elinikäiselle harrastamiselle. Opetuksen tavoitteet syntyvät oppilaskohtaisesti jokaisen mielenkiinnon ja omien tavoitteiden mukaisesti. (Musiikinopetus Suomessa N.d.)

Musiikkiopistossa musiikin opetukseen kuuluu yksityiset instrumenttiopinnot tai laulu. Opintoihin kuuluu myös soittotaidon kehittymiselle tärkeää perustaa luovia yhteismusisointitunteja sekä musiikin teoriaopintoja. Musiikkiopistoilla on nykyisin suurempi vapaus valita, mistä sisällöistä opinnot koostuvat. (Musiikinopetus Suomessa N.d.)

2.2 Ryhmäopetus ja yksilöopetus

Musiikin opetuksessa on olemassa sekä ryhmä että yksilöopetusta. Musiikin perusteiden opetus tapahtuu pääsääntöisesti ryhmäopetuksena. Yhtyesoitto toimii myös ryhmäopetuksena, koska bändissä on yleensä useampi jäsen soittamassa. Instrumenttiopetus on yleensä musiikkiopistotasolla yksilöopetuksena. (Martikainen 2017, 4–6.)

Hyvässä ryhmäopetuksessa opettajan tulee osata ottaa huomioon kaikki ryhmän jäsenet tasapuolisesti. Hyväksi ryhmäopettajaksi ei pääse hetkessä, vaan se vaatii paljon työkokemusta ja harjoittelua. Ryhmäopetuksen yksi suuri haaste on se, että opettajan pitää pystyä musiikin lisäksi hallitsemaan myös ryhmää ja sen luomaa dynamiikkaa. Ryhmän opettajan pitää osata mukautua tuntien mukaisesti ja ryhmäkohtaisesti, mutta osata tarvittaessa myös soveltaa ja improvisoida tunnin kulkua. Musiikinperusteiden opetuksessa opettajan tulee ottaa huomioon, että koko ryhmä on tietoinen tunnilla käytävistä asioista ja että jokainen saa halutessaan mahdollisuuden puuttua tunnin kulkuun. Bändiopetuksessa opettajan täytyy myös huomioida kaikki soittajat ja osata ohjata bändiä soittamaan yhtenäisesti. (Laivuori, Lazareva & Palin 2014, 11–15.)

Yksilöopettaja kohtaa työssään monenlaisia oppilaita, ja sen takia hänen tulisi osata olla jokaiselle oppilaalle omanlaisensa. Yksilöopetuksessa ja musiikkialalla yleensä, instrumenttiopetuksessa oppilaiden ohjaaminen voi olla haasteellista. Jokainen oppilas oppii instrumenttinsa yksilöllisesti, ja se vaatii opettajalta kärsivällisyyttä ja kunnitusta oppilasta kohtaan. Tärkeää on ottaa huomioon oppilaan lähtökohdat, toiveet ja tavoitteet instrumentin suhteen ja edetä sen mukaisesti opinnoissa. Hyvän instrumenttiopettajan tulee myös pitää omaa taitotasoaan yllä ja osata elää ajan hermolla. (Olsonen 2012, 7–12.)

Kaiken kaikkiaan sekä ryhmä- että yksilöopetuksessa opetetaan melko samalla tyylillä. Ryhmäopettaja työskentelee monen oppilaan kanssa yhtä aikaa, ja hänen täytyy ottaa opetuksessa huomioon useampi henkilö kerralla ja suunnitella opinnot ryhmäkeskeisesti. Yksilöopettaja taas työskentelee monien erilaisten yksilöiden kanssa ja suunnittelee jokaisen oppilaan opinnot henkilökohtaisesti.

2.3 Musiikin oppiminen

Musiikin opettamiseen tarvitaan myös oppimista, joten tässä kappaleessa kerron hie- man oppimisesta. Musiikilla on voimaa. Uudet tekniikat ja lähestymistavat musiikin oppimiseen auttavat ymmärtämään sitä paremmin. (Savage 2013, 33.) Yksi tärkeä edellytys oppimiselle on asioihin tutustuminen ja omakohtainen harjoittelu. Oppimi- nen määritellään kokemuksen aiheuttamana, suhteellisen pysyvänä muutoksena or- ganismin käyttäytymisessä. Muutokset vaikuttavat yleensä tietoihin, taitoihin, tunne- reaktioihin ja käyttäytymisen potentiaaleihin ja tulevat esiin oppimishetkellä tai vasta myöhemmin. Musiikin oppimisesta käytetään myös nimitystä musiikkikäyttäyty- minen. Musiikkikäyttäytymisellä on eri muotoja, jotka ovat esimerkiksi musiikin kuunte- lua, tanssimista ja liikkumista musiikin mukaan, laulamista, soittamista, improvisoi- mista, säveltämistä ja erilaista nuoteista lukemista ja musiikin hahmottamista. Musii- kin oppimiseen täytyy siis omaksua monia eri vaiheita. Musiikkia opettamassa on eri- laisia musiikkikouluja, mutta itse oppiminen voi tapahtua vasta koulun ulkopuolella ja ympäristön luomien ärsykkeiden avulla. (Ahonen 2004, 13–16.)

Oppimista voidaan tutkia kolmesta eri näkökulmasta, jotka ovat **behavioristinen**, **kognitiivinen** ja **situatiivinen** näkökulma. (Ahonen 2004, 16). Behavioristisessa näkö- kulmassa oppimista pidetään prosessina, jossa vahvistetaan toivottuja reaktioita ja yritetään hävittää ei toivotut. Oppimista tuetaan palkinnoilla ja epäonnistumisia ran- gaistuksilla. Oppimista yritetään vahvistaa tekemällä monia toistoja ja palkitsemalla onnistuneet. Tällaista tyyliä voi hyvinkin nähdä esimerkiksi soittotunneilla, jossa opettaja laittaa oppilaan harjoittelemaan jotain tiettyä asiaa ja toistamaan asiaa niin, että se menee lihasmuistiin. Onnistunutta suoritusta opettaja pyrkii vahvistamaan palkitsemalla. Palautteen anto on siis yksi oleellinen osa behavioristista näkökulmaa. Opettaja antaa tehtävän, jota oppilas alkaa harjoittelemaan ja lopuksi opettaja antaa

palautteen, jossa pyrkii vahvistamaan osaamista palkitseamalla. Behavioristisesta oppimisprosessista pyritään luomaan tietyin askelin etenevä kokonaisuus, jossa oppiminen on mahdollisimman tehokasta. (Ahonen 2004, 16–20.)

Kognitiivisesta näkökulmasta puhutaan vastareaktionä behavioristiselle näkökannalle. Oppimisesta puhutaan enemmän tiedon omaksumisena ja ymmärtämisenä. Oppimisessa olennaista on muutosten tapahtuminen tietorakenteissa ja sen tuomat muutokset käyttäytymiseen. Oppimista ei pystytä siis tarkkailemaan suoraan eikä sitä voida suoraan siirtää oppijalle. Oppilas antaa oman tulkintansa tiedolle, jossa opettaja voi kuitenkin olla suunnan antajana. Kognitiivisessa näkökulmassa tärkeitä prosesseja ovat informaation valinta, organisointi ja integrointi. Informaation valinnassa on kyse siitä, että informaatiosta osataan valita olennaiset osat. Organisoinnissa on kyse siitä, että valitut osat osataan yhdistää yhdeksi kokonaisuudeksi. Integroinnin tarkoitus on osata yhdistää organisoitu tieto jo olemassa olevaan tietoon. Kognitiivisessa näkökulmassa musiikki ei välity suoraan kuulijan tajuntaan vaan edellyttää kuulijalta tiedon mielensisäistä läpikäymistä. Läpikäymiseen kuuluu yleensä hahmottamista, tulkitsemista, kuvittelua, muistamista, päättelyä ja ongelmien ratkaisua, jolloin epäselvästä materiaalista työstetään mahdollisimman selvä ja mielekäs kokonaisuus. (Ahonen 2004, 20–23.)

Näiden kahden edellä mainitun oppimiskäsityksen lisäksi on vielä situatiivinen näkemys, joka on kognitiivisen oppimiskäsityksen alakäsite. Situatiivinen näkemys oppimisen perusta on sosiaalisessa vuorovaikutuksessa. Oppiminen on tiukasti kytköksissä muihin ihmisiin esimerkiksi vanhempiin, ikätovereihin, opettajiin ja aikaisempiin sukupolviin. Oppimista kuvaillaan tilannesidonnaisena, jossa se on kytköksissä sen hetkiseen historialliseen, institutionaaliseen ja kulttuuriseen ympäristöön. Situatiivisen näkökulman mukaan sosiaalisen vuorovaikutuksen ja toiminnan välityksellä oppija pystyy saavuttamaan tietoa. Oppimisen kannalta onkin tärkeää, että oppija saa olla mukana sellaisissa käytännöissä, joiden katsotaan edistävän hänen oppimistaan. Situatiivisen opetuksen yksi peruspilari on kognitiivinen oppipoikamalli, jossa oppilas seuraa taitavaa suoritusta ja vähitellen alkaa kokeilemaan samaa itsenäisesti. Kulttuurilla ja kasvuympäristöllä on musiikillisesti suurta vaikutusta. Vastasyntynyt pystyy omaksumaan jo vaikka minkälaisia säveljärjestelmiä, se minkä hän

omaksuu, on kiinni kasvuympäristöstä. Situatiivinen näkökulma vaikuttaa musiikissa siis paljon sosiaalisesta vuorovaikutuksesta tuleviin ärsykkeisiin ja kulttuurista tulevaan perimään. (Ahonen 2004, 23–27.)

Oppimiskäsitysten lisäksi on vielä konstruktivistinen oppiminen. Konstruktivistisen oppimisen perusidea on, että tieto ei siirry suoraan, vaan oppilas rakentaa sen itse uudelleen. Oppilaan aikaisemmat kokemukset, tiedot ja käsitykset säätelevät paljon sitä, miten oppija tiedon tulkitsee. Tärkeää on, että oppijassa herää oma tahto lähteä kokeilemaan uutta sekä ratkoa ja ymmärtää tietoon liittyvät ongelmat itse. Oppiminen on oppijan itse luoma kokemus. Musiikinopetuksessa tämänlainen oppiminen tarkoittaa sitä, että opettajan tulisi luoda oppimistilanteet niin, että oppija itse ymmärtää mitä on tekemässä ja miten hän voisi hyödyntää kokemustaan sen oppimiseen. Oppilas osaa löytää opetettavista aiheista ongelmia ja ratkoo niitä tiedon saavuttamiseksi. (Hannula & Niskanen 2015.)

3 Afroamerikkalaisen musiikin perusteet, AMP

AMP:lla eli afroamerikkalaisen musiikin perusteilla tarkoitetaan opetusmallia, jossa yhdistetään musiikinperusteiden opetus sekä yhtyesoitto. Musiikinteorian yksi tärkeistä vaikuttajista Suomessa on ollut Kaj Backlund (1945-2013). Hänen kokemuksensa musiikin parissa ja kohtaamiset niin kotimaisten kuin ulkomaisten alan ammattilaisten kanssa ovat muokanneet tavan, miten pop/jazz-teoriaa opetetaan eri kouluissa nykyaikana. Backlundin yksi keskeinen ajatusmalli on ollut: ”Ei teoriaa teorian vuoksi, vaan sen on oltava suoraan käyttökelpoisesti toteutettavissa rytmimusiikissa”, joka viittaaakin jo itsessään AMP-tyylin perusideaan. Backlund on AMP-metodin alkuperäinen ideoija ja hän aloitti AMP-opetuskokeilun 90-luvun alussa Helsingissä Pop & jazz konservatorion ammattiopiskelijoiden ryhmässä. (Vaari 2019.)

Kaj Backlund oli jo jonkin aikaa miettinyt, miten opiskelijat saisi paremmin innostumaan teoria-aineiden opiskelusta. Lopullinen AMP-idea syntyi Martti Vaarin vierailusta Los Angelesin Hollywoodissa sijaitsevaan Musicians institute-oppilaitokseen vuonna 1991. Vaarin kuvailujen ja kokemusten perusteella Backlund suunnitteli yhden lukuvuoden mittaisen intensiivijakson, jossa oli viikoittain kuusi tuntia teoriaa ja kuusi tuntia yhtyesoittoa saman opettajan johdolla. Backlund keksi myös lyhenteen AMP. Ensimmäisessä kokeilussa mukana oli komppi ja kolme laulajaa ja se aloitti toimintansa Backlundin johdolla syksyllä 1992. Kokeilussa opiskelijoille annettiin opiskeltavaksi pari jazz-standardia, jotka käytiin ensin läpi oppitunneilla ja sen jälkeen soitettiin Backlundin vetämässä workshopissa. Näin saatiin yhdistettyä teoria-asiat ja soitto yhteen. Vastaavanlaisia AMP-jaksoja toteutettiin vielä muutamana vuotena, tosin hieman suppeammassa muodossa. Kokeilu kuitenkin valitettavasti lopetettiin, sillä sen ei katsottu sopivan kaikille aloitteleville opiskelijoille niin intensiivisenä kuin se tuolloin oli. (Vaari 2019.)

3.1 AMP käytännössä

AMP-opetuksen keskeinen ajatus on käytännön ja teorian yhtäpitävyyden osoittaminen. Yhtyesoitto on jo itsessään kokonaisuus, johon tarvitaan monia eri taitoja, esimerkiksi rytmin, melodian, harmonian ja muodon hahmottamista korvakuulolta. Myös nuotinlukutaito sekä oman soittimen että eri tyylien hallinta oli tärkeää. Backlund onnistui opetuksessaan luomaan yhteyden teorian ja yhtyesoiton välille ja idean, jossa sama opettaja vastaa molemmista. (Vaari 2019.)

Halkosalmen ja Heikkilän Tohtori Toonika-kirja äänitteineen on olennainen osa musiikkikoulutusoista AMP-opetusta. Oppilaat voivat edetä kirjan tehtävissä itsenäisesti opettajan auttaessa tarvittaessa tai perinteisemmän kaavan mukaan, jolloin koko ryhmä etenee samaa tahtia. Tohtori Toonika on musiikinteorian, säveltapailun ja nuottikirjoituksen oppikirja, joka on samalla myös pienimuotoinen hakuteos. Olipa malli kumpi tahansa ja vaikka teoria-asioissa käytetäänkin pohjana Tohtori Toonikaa, tarjoaa yhtyeessä soitettava ohjelmisto sellaisenaan monipuolista lisämateriaalia myös teoriatunneilla käsiteltäväksi. Äänitteiltä voidaan hahmottaa musiikin eri ele-

menttejä oppilaiden tasoon sopivalla tavalla. Nuotteja kirjoitetaan ryhmissä, itsenäisesti tai opettajan avustuksella. Tunneilla käytävät kappaleet ovat siis jo itsessään lisämateriaalia Tohtori Toonikalle. Kun yhdessä työskentelemällä saadaan ryhmälle mieluisa kappale nuotinnettua ja soitettua yhdessä bändiluokassa, niin ollaan AMP-opetuksen ytimessä. (Vaari 2019.)

3.2 Omat kokemukseni AMP:sta

Omat kokemukseni AMP:iin juontavat juurensa Jyväskylän Gradian puolella tekemästäni pedagogisesta harjoittelusta, jossa pidimme AMP-tunteja eritasoisille ryhmille. Yleensä aloitimme AMP-tunnit pitämällä teoriaosuuden, jossa käsittelimme päivän aiheen läpi. Teoriaosuuden jälkeen kävimme tunnin aihetta läpi soittimien parissa, jolloin oppilaat pääsivät kokeilemaan oppimiaan asioita heti käytännössä. Yhtyesoitto AMP-tunnit pitävät sisällään erilaisten kappaleiden soittoa, joista löytyy musiikkiin liittyviä ilmiöitä. Niitä havainnoidaan ja harjoitellaan kappaleiden läpi soittamisen yhteydessä.

Mielestäni itse pitämilläni AMP-tunneilla saimme hyvin teoria-aiheet yhdistettyä kappaleisiin ja löysimme kappaleista myös muita tärkeitä aiheita. AMP-tunneille haastetta tuo se, että soittimia on monenlaisia, joten opettajalta vaaditaan hieman tietämystä kaikista soittimista, jotta bändisoitto saadaan kulkemaan soljuvasti. Haastetta voi tuoda myös se, että ryhmässä voi olla eritasoisia soittajia ja teorian opiskelijoita.

AMP-tunneilla olemme käyttäneet yhtenä teoriamateriaalina Tohtori Toonika teosta. Teoria-aiheisiin yhdistellään erilaisia kappaleita tai tehdään omia kappaleenpätkiä, joihin on sisällytetty teoria-aihe. Tunneilla käytävä yhtyesoitto ei ole kuitenkaan pelkästään teorian käymistä soittimilla, vaan kappaleita soitetaan ja harjoitellaan yhtyeenä sekä käydään esittämässä konserteissa.

3.3 AMP opetussuunnitelmissa

AMP ei löydy itsessään Gradian opetussuunnitelmasta, mutta opetussuunnitelmassa painotetaan luovuutta ja improvisaatiota. Esimerkiksi opetussuunnitelmassa sanotaan, että musiikin perusteet opintokokonaisuuteen kuuluu soittamista, laulua, kuuntelua, sävellystä ja improvisointia. Opetussuunnitelmassa mainitaan myös, että musiikin hahmottamiseen liittyviä taitoja opiskellaan yhteismusisoinnin sekä instrumenttiopintojen avulla, joka on AMP:n perusajatus. AMP itsessään tukee hyvin luovuutta ja improvisointia, sillä soittimien ääressä käytäviä teoria-aiheita opetellaan heti käyttämään improvisoinnin ja luovuuden keinoina. Oppilaat voivat tunneilla harjoitella esimerkiksi kappaleiden säveltämistä, jossa luovuus pääsee kukkimaan. (Musiikin laajan oppimäärän opetussuunnitelma 2018.)

Taiteen perusopetuksen opetussuunnitelmassa painotetaan myös luovuutta ja improvisointia musiikin opinnoissa. Esimerkiksi kannustetaan oppilaita löytämään oma ilmaisukeinonsa sekä luomaan omia musikaalisia ideoita ja ratkaisuja. Oppilaita kannustetaan myös harjoittelemaan omaa improvisaatiotaan sekä sovittamista ja säveltämistä. AMP tukee hyvin edellä mainittuja esimerkkejä valtakunnallisesta opetussuunnitelmasta. (Taiteen perusopetuksen laajan oppimäärän opetussuunnitelman perusteet 2017.)

3.4 Aiempia tutkimuksia AMP:sta

AMP:sta on tehty aiemmin myös muutamia tutkimuksia. Pasi Huttula on tutkinut Metropolia ammattikorkeakoulussa tehdyssä opinnäytetyössään AMP-opetusta Keraavan musiikkiopistossa. Antti Saukko tutkii Metropolian ammattikorkeakoulussa tehdyssä opinnäytetyössään AMP:n käytännöllisyyttä musiikin ammattiopintoihin. Petteri Arvola on tehnyt Metropolian ylemmän ammattikorkeakoulun opinnäytetyössään oppaan AMP:sta, jossa opastetaan taiteenperusopetuksen AMP-opettajia. Tuomas Martikainen on myös tehnyt Jyväskylän yliopistossa maisterintutkielman AMP-aiheesta, jossa hän on perehtynyt AMP-metodiin sekä kertoo erilaisista opetusmenetelmistä ja oppimiskäsityksistä musiikinperusteiden opettamiseen liittyen.

4 Tutkimuksen toteuttaminen

Opinnäytetyöni on laadullinen tutkimus, jonka menetelmänä on käytetty teemahaastattelua. Tutkimukseeni haastattelin kymenlaaksolaista kitaransoiton opettajaa, pääkaupunkiseudulla vaikuttanutta teoriaopettajaa sekä kolmea keskisuomalaista kitaransoiton ja musiikinperusteiden opettajia. Tutkimukseeni kuului viisi haastattelua. Kaksi haastattelusta on tehty sähköpostin välityksellä ja loput haastattelut on tehty opettajien työpaikoilla. Työpaikoilla tehdyt haastattelut nauhoitin ja nauhoitteet litteroin. Haastatteluilla oli tarkoitus saada vastauksia AMP:sta ja AMP:n merkityksestä kitaransoiton opetukselle sekä AMP:n merkitystä oppimiselle ja motivaatiolle.

4.1 Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuus

Haastatteluaineiston luotettavuus riippuu aineiston laadusta. Jos haastatteluun on vastannut vain osa tai jos tallenteiden kuuluvuus on huono tai litterointi noudattaa eri sääntöjä alussa ja lopussa, silloin haastatteluaineistoa ei voi sanoa luotettavaksi (Hirsjärvi & Hurme 2000, 185).

Tässä opinnäytetyössäni noudatan Jyväskylän ammattikorkeakoulun eettisiä periaatteita (2018) sekä Ammattikorkeakoulujen opinnäytetöiden eettisiä suosituksia (N.d). Työn eettisyydestä olen pitänyt huolta siten, että olen ottanut selvää lähteistä ja merkinnyt ne oikein. Olen myös tehnyt kirjoittamistani asioista taustatutkimusta, jotta ne olisivat mahdollisimman luotettavia. Haastattelut toteutin vastaajien yksityisyydensuojaa kunnioittaen. Nauhoitteita olen säilyttänyt asianmukaisesti salasanojen takana ja hävittänyt ne, kun niille ei ollut enää tarvetta.

4.2 Tutkimusmenetelmä

Laadullisella eli kvalitatiivisella tutkimuksella tarkoitetaan yhtä menetelmäsuuntausta tieteelliselle tutkimukselle. Laadullisella tutkimuksella yritetään saada kokonaisvaltainen kuva tutkittavan asian laadusta, ominaisuuksista ja merkityksestä. (Laadullinen tutkimus, 2015.)

Laadullinen tutkimus pitää sisällään erilaisia keskusteluja, havainnointia, yksittäisiä haastatteluja ja niiden litterointia. Näiden tutkimusmateriaalien myötä otetaan esiin havaintojen ja analyysien avulla saadut teemat, joista luodaan erilaisia aiheita. Seuraavaksi seulotaan merkittävimmiksi nousseet aiheet, joista luodaan jo teoreettisesti varmempia havaintoja. Tämän jälkeen materiaali alkaa olla valmiina jo kokonaisvaltaista pohdiskelua varten. Havainnot ja haastattelut on käytävä hyvin läpi, jotta niistä saadaan hyviä ja tarkkoja tutkimustuloksia. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2010, 266–267.)

Yleisesti ottaen kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus on todellisen elämän kuvaamista. Tutkimuksessa pitää kuitenkin ottaa huomioon, ettei todellisuutta voi paloitella mielivaltaisesti osiin. Tässä työssä keskityn siis opettajien todellisiin kokemuksiin ja mielipiteisiin ja pyrin kuvaamaan niitä totuudenmukaisesti. Tutkimuksen aiheet muokkaavat samanaikaisesti toisiaan luoden monia eri suuntauksia. Kvalitatiivisen tutkimuksen päätarkoitus onkin tutkia aiheita mahdollisimman laajasti ja kokonaisvaltaisesti. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa onkin myös tarkoitus selvittää ja tuoda esille todellisia asioita, eikä ainoastaan hyväksyä olemassa olevia väittämiä. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2010, 160–161.)

Laadullinen tutkimusote oli paras valinta tutkimukseeni, sillä tarkoituksenahan nimenomaan oli kerätä tietoa tosi elämän kokemuksista ja näkemyksistä tutkimuksen aiheeseeni liittyen.

4.3 Teemahaastattelu

Puolistrukturoitu haastattelumenetelmä eli teemahaastattelu on kohdennettu haastattelu esimerkiksi erilaisille ihmisryhmille. Haastattelussa tiedostetaan, että haastattavilla on kokemusta tietynlaisista tilanteista. Seuraavaksi selvitetään oletettavasti tärkeitä ominaisuuksia sekä kokonaisuutta. Analysoinnin jälkeen aletaan suunnittelemaan oikeanlaista haastattelupohjaa, ja valmis haastattelu kohdistetaan oikeanlaisille henkilöille. (Hirsjärvi & Hurme 2014, 47–48.)

Teemahaastattelussa jo nimi kertoo, mikä siinä on kaikkein oleellisinta. Tietynlaisten kysymysten sijaan haastattelussa edetään olennaisten aiheiden varassa. Tämä tuo enemmän haastateltavien mielipiteitä esille, eikä mennä pelkästään haastattelijan mielipiteiden varassa. Teemahaastattelussa keskeistä ovat haastateltavien tulkinta ja antama merkitys aiheesta ja se, että merkitykset haastatteluun syntyvät vuorovaikutuksen avulla. (Hirsjärvi & Hurme 2014, 47–48.)

Teemahaastatteluni runko oli melko yksinkertainen. Haastattelun pääasiana oli painottaa kysymyksiä liittyen aiheeseen, eli AMP ja sen merkitys kitaransoiton opetukseen. Kysymykset olivat melko avoimia ja ne antoivat vastaajille tilaa pohtia asioita omista näkökannoista. Teemahaastattelussa tarkoituksena oli keskustella haastattelun aiheesta ja kysymykset olivat muotoiltu siten, että vastaaja ei voinut vastat niihin ainoastaan kyllä tai ei.

5 Tutkimustulokset

Haastateltavistani neljä on käyttänyt AMP:a omassa opetuksessaan ja yksi on opettanut musiikinteoriaa muita keinoja käyttäen. Haastattelujen alussa kävin läpi, mitä AMP tarkoittaa niiden haastateltavien kanssa, jotka halusivat lisätietoa siitä. Haastateltavistani käytän nimiä A, B, C, D ja E.

5.1 Opettajien kokemuksia ja näkemyksiä AMP:sta

AMP:n hyödyistä useimmat opettajat nostivat esille sen käytännölläisyyden ja sen, että musiikista tulevia ilmiöitä päästään heti tutkimaan oman instrumentin avulla. Esille nousi myös se, että rytmiasioita voisi käydä läpi omilla instrumenteilla. Esimerkiksi rytmidiktaatin voisi toistaa omalla instrumentilla. AMP:n hyötynä mainittiin myös, että oppilaiden on helpompi tiedostaa toisten instrumenttien rajoitteita ja hahmottaa erilaisia bänditilanteita. AMP:n joustavuuden hyöty nousi myös esiin. Joustavuus tukee oppilaita, joilla on motivaatiota lähteä opiskelemaan teoria-asioita itsenäisesti omaan tahtiin.

AMP:n yhtenä haittana haastatteluista nousi esiin tuntien käytännön järjestelyt, koska aika on rajallista. Ajan takia perinteisestä teoriasta tärkeät asiat, kuten esimerkiksi laulatus, saattavat unohtua. Haastateltava A nosti esiin teorioiden yhdistämisestä:

Ennen kuin yhdistyivät, teoria oli mielestäni ehkä hieman jopa paremmalla tasolla, kun nyt, koska jotkut asiat täytyy vaan opiskella ulkoa ja opetella kantapäähkautta muistamaan.

Muutama haastateltava on törmännyt omassa opetuksessaan siihen, että oppilaat haluavat heti tunnin alusta lähtien päästä soittamaan, jolloin teoriaosuus muuttuu hieman ”pakkopullaksi” oppilaille. AMP vaatii myös opettajilta paljon aikaa ja työtä, jotta saa ryhmän toimimaan hyvin yhteen. Opettajalta vaaditaan myös jonkin verran tietämystä eri soittimista. Yhdeksi ongelmaksi on noussut se, että teoriaa käydään kappaleiden avulla läpi ja tämän vuoksi oppilaat eivät hahmota enää perinteisiä teoriaan kuuluvia asioita. Esimerkiksi haastateltava D:n mukaan ”viidennellä tasolla oppilas ei tiedä miltä näyttää kuudestoistaosa nuotti”. Haittana on tullut myös se, että teoria jää liian paljon irtonaiseksi asiaksi tunneilla ja sen takia sitä ei opita kunnolla. Esimerkiksi, jos käytäisiin kuusi tasoa musiikinperusteita läpi AMP-metodilla, niin soittaessa ongelmat tulevat liian hitaasti ilmi. Oppilaan oman kiinnostuksen syntyminen niitä kohtaan jää vielä liian pieneksi.

Haastateltavat mainitsevat sen, että AMP-opetus on paljon opettajasta kiinni. Opettajan ammattitaito vaikuttaa siihen, kuinka hän saa yhdistettyä teorian ja bändisoiton mielekkäällä tavalla siten, että se palvelee kaikkia. Haastateltava B nosti myös esille oppilaiden mahdollisuuden vaihtaa keskenään soittimia AMP-tunnilla ja se voisi tuoda uusia lähestymistapoja. Haastateltava B antoi esimerkin: ”Onks täl soittimel tää asia näin hitsin hankala löytää, et täähän on pianolla et tosta noin vaa nää täs”.

5.2 AMP:n merkitys kitaransoiton opetukseen

Useammassa haastattelussa mainittiin, että aloittelevien kitaristien on hyvin vaikea saada ylipäättään ääntä kitarasta. Esimerkiksi alkuvaiheessa sävelten löytäminen voi olla aika hankalaa ja se voi olla haaste AMP-opetuksessa. Haastetta on myös tuonut

AMP:n suuret ryhmäkoot. Ongelmia on myös tuottanut, että tunneilla käytävät materiaalit eivät saavuta soiton opettajia. Kaikkien opettajille ei pysty pistämään viestiä tunnin aiheista, sillä se vaatisi todella paljon aikaa opettajilta. Yhtenä nostona tuli myös, että joillekin kitaristeille teoria-asiat ovat todella helppoja ja toiset joutuvat käyttämään enemmän aikaa. AMP-opetus riippuu siis myös aika paljon yksilöistä.

Haastatteluista tuli myös kehitysideoita esiin. Kehitettävä voisi olla, että kitaratunneilla ja AMP-tunneilla olisi joku yhteinen materiaali. Esimerkiksi tunneilla voitaisiin käydä joku soolo tai kappale, mitä käytäisiin AMP-tunnilla teoriassa ja siihen syvennettäisiin vielä lisää kitaratunnilla. Haastateltava A nosti esiin, että heidän oppilaitoksessaan on otettu kokeiluun musiikinperusteiden 1-2 tasolla kokeilu, jossa opettajat yrittävät tehdä enemmän yhteistyötä, jotta teorialunneilla käydyt nuotit ja kappaleet menisivät soiton opettajille. Yhtenä kehitysideana tuli, että kitaristit pääsisivät AMP-tunneilla soittamaan bassoa, niin se voisi avata uusia näkökulmia myös kitaransoittoon.

Yhtenä kommenttina tuli, että kitaransoiton opetukseen pätee samanlaiset lainalaisuudet, kuten esimerkiksi kosketinsoittajien opetukseenkin. Kitaran ja muiden soittimien välillä ei siis ole suurta eroa. Joissain tekniikkaharjoituksissa nuottien hahmottaminen voi olla hyödyksi mutta nykyisin kitaristeilla on jo alkuvaiheessa tabulatuurit käytössä, jonka monet omaksuvat nopeasti.

5.3 AMP ja kitaransoiton opettajan työ

”No suunnattomasti, silloin kun oppilas tajuaa teoreettiset asiat työkalullaan” kommentoi haastateltava B, siitä helpottaako AMP kitaransoiton opettajan työtä. Hyötynä koettiin se, että teoria yhdistetään heti käytäntöön. Apua kitaransoiton opettajalle tuo myös se, että teorian opiskelu tapahtuu soittamisen kanssa samaan aikaan. Soittoon liittyvät asiat toistuvat silloin eri näkökulmasta, kuin kitaratunnilla, joten tämä voi tehdä teoriasta selvempää oppilaille. Haastateltava E ei näe suurta eroa musiikinperusteiden opetuksessa suhteessa soiton opetukseen: ”Melodisen mollin osaat solfata ja kirjoittaa niin perinteisen, kuin AMP-mankelinkin läpi käyneet oppilaat”. Kuitenkin ahkera opettaja voi soittaa teorialunneilla esimerkiksi skaaloja oppilaan

omilla soittimilla, sekä perinteisillä teoriatunneilla että AMP-tunneillakin. AMP-tunneilla tämä kuitenkin onnistuu helpommin, kun soittimet ovat muutenkin käytössä.

Haastateltava A nosti omista kokemuksista esille, että melko usein AMP-tunnit ja kitaratunnit jäävät irrallisiksi toisistaan. Tällöin kitaransoiton opettajan on haastavaa pysyä mukana siinä, mitä AMP-tunneilla on ollut aiheena ja mitä asioita siellä on käyty läpi. Oppilailta on myös hankala saada tietoa tunneista, sillä monet oppilaat eivät ota AMP-tunneilta saatuja materiaaleja mukaan kitaratunneille. Haasteita voivat tuoda myös tiettyjen musiikkityylien soittamistavat. Niitä ei kuitenkaan voida käydä läpi jokaisen oppilaan kanssa erikseen AMP-tunneilla, sillä silloin se veisi suuren osan tunneille varatusta ajasta.

Haastateltavat toivat esiin myös sen, että opettajien olisi hyvä kommunikoida paljon enemmän keskenään ja yrittää tehdä enemmän yhteistyötä. Tällä hetkellä AMP-tunneilla soitetaan omia kappaleita ja kitaratunneilla omia, joten tuntien yhtenäistämisen eteen täytyisi tehdä enemmän yhteistyötä. Haastateltavien mielestä tietyt asiat on hyvä käydä kitaratunneilla ja tietyt teoriatunneilla. Esimerkiksi monet soittajat soittavat soittimillaan eri skaaloja, jotka on hyvä käydä läpi teoriatunneilla, mutta niihin kuuluvat tekniset haasteet, kuten sormitukset ja asemat sekä se miten ja mistä niitä kannattaa soittaa, olisi hyvä käydä läpi kitaratunneilla. Haastateltava D:n mielestä tämä on juuri yksi asia, jossa opettajat voivat tehdä yhteistyötä, jotta AMP-tunneille saadaan mukaan tiettyjä perusvalmiuksia. Haastateltava B nosti esille, että kitara on graafinen soitin ja usein asiat eivät välttämättä avaudu nuotin avulla vaan grafiikan. AMP-opettajakin voi muistaa tuntia pitäessään, että jonkin asian voikin käydä grafiikan avulla, jos se helpottaisi asian ymmärtämistä.

5.4 Teorian ja yhtyesoiton yhdistämisen merkitys oppimiselle

Yhtenä suurena teemana opettajat nostivat esiin ryhmän tärkeyden. Oppilaat näkevät tunneilla, että muillakin on samoja haasteita esimerkiksi dimisointujen löytämisessä omilla instrumenteillaan. Tällöin oppilaat saavat toisiltaan vertaistukea ja ryh-

män yhteishenki parantuu ja tulee tunne, että selätetään ryhmänä ongelmia. Haastateltava B mainitsi, että oppilaat pääsevät näkemään myös miten eri soittimilla soite- taan esimerkiksi käännöksiä. Kitaristit soittavat eri tavalla ja pianistit soittavat toisella tavalla ja se voi avata, minkälaisia haasteita ja hyötyjä eri instrumenteissa on. Haastateltava A:lla oli kokemusta ryhmistä, jotka pitävät jo heti itseään bändinä ja tuntevat toisensa myös tuntien ulkopuolelta. Haastateltavan mukaan se auttaa oppimisessa ja luo motivaatiota. Haastateltava D:n mielestä teoriaopetus, joka tukee bändisoittoa ja auttaa bändiä löytämään soitosta uusia asioita ja saa oppilaat tuntemaan yhteenkuu- luvuutta, tukee oppimista.

Ryhmäytyminen voidaan myös nähdä negatiivisena silloin, jos ryhmässä on yksi, jota ei kiinnosta. Haastateltavan A esimerkki: ”Tehdään vaikka padeilla tehtäviä, niin hän pelaakin shakkia ja se vie muita mukaan mikä aiheuttaa ehkä haasteita”. Tämän het- kisestä tilanteesta kommentoitiin myös, että tällä hetkellä jokainen opettaja toimii vähän eri tavalla ja opetus on hieman levällään. Toiset käyvät vähemmän teoriaa ja toiset enemmän. Esimerkki haastateltavalta D: ”Joku on sitä mieltä, että se on ihan fine jos mupe vitos tasolla ei osata nuottien nimiä ja jonkun mielestä se on ehdotto- masti virhe”.

Teoriaopetuksesta oltiin sitä mieltä, että sen pitäisi olla sellaista, joka auttaa ratkaise- maan soittamisessa ilmeneviä ongelmia. Haastateltava D sanoi: Jos opiskellaan jotain rytmiasiaa, niin ”kaikkea ei voi tehdä lukemalla sanaloruja ja taputtamalla jotain ryt- miä vaan jotakin on pystyttävä lukemaan nuoteista”. Nuotin luku nostettiin tär- keänä, jos esimerkiksi haluaa ammatin musiikista. Haastateltava D kommentoi:

Jos haluaa semmoisen ammatin musiikista, et soittaa vaikka jossakin isossa or- kesterissa, niin siellä ei kenelläkään oo aikaa neuvoa kädestä pitäen ja ei pärjää pelkällä korvakuulolla, että pitää myös pystyä lukemaan nuottia.

5.5 Tasoerojen vaikutus AMP-opetukseen

Haastateltavat näkivät tasoerot yhtenä haasteena AMP-opetuksessa. Haastateltavat kokivat, että yhden aloittelevan ryhmän kanssa toimiminen ei tuota vaikeuksia. Haas- tateltava A:lla on kokemusta ryhmästä, jossa oli mukana toisesta tasosta kuudenteen

tasoon oppilaita. Hän koki ongelmaksi sen, että toiset eivät vielä löydä nuotteja viivastolta, kun taas toiset harjoittelevat jo moodeja. Ongelmana nähtiin myös, että jos tunneilla on paljon tasoeroja, niin silloin tunti voi mahdollisesti toisille olla epämotivoiva ja toisille voi jopa haastavaa. Haastateltava D nosti omista kokemuksistaan esille sen, että on todella hankalaa opettaa eritasoiselle ryhmälle teoriaa, koska silloin teoriaopetuksesta tulee hyvin nopeasti yksilökohtaista oppimista, jossa jokainen tekee omia tehtäviä ja etenee omaan tahtiin. Haastateltavat kokivat myös, että kappaleista löytyvien teoria-aiheiden käyminen on hyvin vaikeaa eritasoiselle ryhmälle. Tilanne voi johtaa nopeasti siihen, että pidemmällä olevat oppilaat ymmärtävät opiskeltavan asian, mutta aloittelevat eivät ymmärrä edes termejä, joista puhutaan.

Haastateltavien mielestä olisi erittäin tärkeää, että AMP-tunneille saataisiin mahdollisimman saman tasoisia ryhmiä. Haastateltava D nosti esiin, että bändien soitattaminen ei ole kuitenkaan suurin ongelma eritasoisella ryhmällä, koska opettaja voi tehdä stemmoja eritasoisille soittajille. Erilaiset älylaitteet, kuten esimerkiksi tabletit koetaan yhtenä apukeinona, sillä niillä oppilaat pääsevät etenemään oman tasonsa mukaan.

5.6 AMP:n vaikutus motivaatioon

Osa haastateltavista näkee, että AMP:n bändiosuudella on paljon vaikutusta motivaatioon. Tällöin oppilaat pääsevät soittamaan tunneilla paljon ja se motivoi useimpia. Haastateltava A:n mielestä itse soittaminen motivoi melko usein. Esille nousi myös, että koska teoria kuuluu oppilaitokseen joka tapauksessa, niin silloin voisi olla motivoivampaa se, että teoria ja yhtyesoitto ovat samassa eikä irrallisina. Esimerkiksi haastateltava D sanoi:

Kokonaisuuden kannalta se on motivoivaa, että jos aatellaan, että se on oppilaan pakko opiskella ne teoria-asiat, tai pakko on ruma sana, mutta on opiskeltava ne teoria-asiat ja soittaminen, niin se että ne tehdään erikseen, niin siinä käy niin, että tää tieto, eli nämä teoria-asiat kärsii, koska se on epämotivoivaa, mutta kun niitä yhdistellään, niin se bänditunti ei ehkä oo ihan nii mukava kun siellä on sitä teoriaa, mutta näin kokonaisuuden kannalta se on varmasti motivoivempaa, että nämä asiat olisi erikseen.

Soittamisen myötä soittamiseen kuuluvien keskeisten asioiden oppiminen on muuttunut helpommaksi ja oppilaat osaavat helposti soittaa esimerkiksi komppilappua seuraamalla.

Haastateltava D kertoi omista tunteistaan, että soittaminen on motivoivaa, mutta kun soittamisessa tulee teoriavaihe, niin oppilaat kyllästyvät erittäin nopeasti. Haastateltava D koki, että omassa opetuksessaan näkee häiritsevänsä sen, että soittamista on paljon, jolloin oppilaat eivät opi tarpeeksi teoria-asioita ja teorian osuus jää irralliseksi. Haastateltava D antoi esimerkin:

Jos kattois mitä asioita pitää osata musiikinperusteissa tuota lopputasoissa, ennen kun mennään vanhaan tolppavaiheeseen, niin siellä on niin paljon sitä sisältöä, että jos ne pitäisi tällä systeemillä käydä läpi, niin se on lähestulkoon mahdotonta tällä AMP-systeemillä.

Teorian merkitystä nostettiin myös esille. Oppilaille pitäisi saada teoriasta se käsitys, että se on apukeino, millä opitaan ymmärtämään soittoon liittyviä asioita ja, että soittaminen ja teoria kulkevat käsi kädessä.

6 Johtopäätökset

Tutkin Afroamerikkalaisen musiikin perusteita ja sen merkitystä nimenomaan kitaransoiton opetukseen. Tutkin asiaa opettajan näkökulmasta, sillä tämä näkökulma on minulle ajankohtainen. Haastatteluista nousi esille, että AMP on hyvin kehittyvässä vaiheessa ja hakee vielä omaa muotoaan. AMP:sta ja sen merkityksestä kitaransoiton opetukseen nousi esille paljon hyödyllisiä asioita, mutta myös paljon parannettavaakin. Haastateltavat antoivat myös hyvin omien mielipiteidensä avulla kehityskohteita AMP:lle.

6.1 AMP:n plussat ja miinukset

Afroamerikkalaisen musiikin perusteisiin sain kattavasti kokemuksia ja näkemyksiä haastateltaviltani. AMP:sta tuotiin esille paljon hyviä puolia, mitkä edistävät ja motivoivat oppilaita varsinkin kitaransoiton puolella. AMP todettiin hyvänä keinona silloin, kun päämäärä on oppia soittamaan ja soittopuoli on tärkein. Heikkoutena AMP:sta ilmeni kuitenkin se, että soitto on se, mikä motivoi oppilaita ja teoriaosio saattaa jäädä hieman väkinäiseksi ja irralliseksi osioksi. Teorian opiskelun kannalta AMP ei vaikuttaisi olevan se tehokkain ja nopein muoto, mutta haastattelujen ja omien kokemusten perusteella AMP on kuitenkin muoto, joka motivoi oppilaita ja tuo parhailla puolillaan teorian heti käytännössä lähelle kitaran soittamista ja opettamista.

Parhaimmillaan AMP:sta on paljonkin hyötyä kitaransoiton opetukselle, koska oppilaat pääsevät yhdistämään teorian heti omalle soittimelleen ja teorian tunneilla käytyt asiat toistuvat kitaratunneilla vielä uudestaan ehkä hieman eri näkökulmista, mikä voi olla hyvinkin avaava asia oppilaille. Haasteena sille, että AMP:sta saataisiin paras hyöty kitaratunneille, on osoittautunut olevan opettajien välinen kommunikaatio sekä yhteistyön tekeminen. Yhtenä kehityskohteena voisikin olla yhteistyön parantaminen ja, että käytettäisiin joitain samoja materiaaleja molemmilla tunneilla. Esimerkiksi kitaratunnilta tai miltä vaan muilta instrumenttitunneilta otettaisiin kappaleita, joita on harjoiteltu oman opettajan kanssa ja sen jälkeen ne käydään yhdessä läpi teoreettisesti ja yhteenä soittaen. Suoranaista haittaa AMP:sta ei vaikuttaisi kitaratunneille olevan, vaan "haittana" ja kehityskohteena on enemmänkin se, miten AMP:n hyöty saataisiin tuotua kitaratunneille.

Kaikki riippuu siitä, mikä se meidän korkein päämäärä on tässä, mitä me halutaan ihmisten oppivan. Jos me halutaan, että ihmiset oppivat lukemaan nuotteja ja kirjottamaan nuotteja ja niin pois päin, että jos se on se meidän korkein tavoite, niin sitten siitä on nähdäkseni jonkin verran haittaa. Jos meidän tarkoitus on oppia soittamaan ja ymmärtämään musiikkia, kokemaan musiikin kautta elämyksiä ynnä muuta niin sit mä en tiä onko siitä nyt mitään haittaa.

Yllä oleva suora lainaus haastateltava D:n haastattelusta kuvaa mielestäni erittäin hyvin AMP:a. Kaikki riippuu siitä, mitä me haluamme oppilaiden oppivan ja mikä on tavoite oppitunneilla. Lainaus kuvaa hyvin sitä, että AMP tukee soittamista, mutta teoriapuolelle se ei ehkä ole kaikista parhain opetusmuoto.

6.2 Ryhmän merkitys

Ryhmän vaikutus AMP-tunneilla on myös erittäin tärkeä. Hyvässä ryhmässä asiat opitaan paremmin ja ne näkyvät varmasti myös AMP-tuntien ulkopuolella, esimerkiksi kitaratunneilla. Hyvässä ryhmässä oivalletaan yhdessä uusia asioita ja nähdään, että muutkin soittajat joutuvat harjoittelemaan omien instrumenttinsa kanssa. Hyvä ryhmähenki voi luoda myös motivaatiota harjoitella omaa soitintaan enemmän, koska ryhmän sisällä voi tulla leikkimielistä kilpailua siitä, kuka soittaa parhaiten. Tällaiset asiat voivat näkyä myös positiivisena kitaratunneilla.

Ryhmällä voi kuitenkin olla myös se negatiivinen vaikutus. Haastateltavan A esimerkki haastatteluista: ”Tehdään vaikka padeilla tehtäviä, niin hän pelaakin shakkia ja se vie muita mukaan mikä aiheuttaa ehkä haasteita”. Tämä kertoo hyvin siitä, että yhden oppilaan vaikutus voi olla suuri ryhmähengelle. Pahimmassa tapauksessa se yksi oppilas, jota ei kiinnosta AMP-tunnit, häiritsee muiden oppimista. Häiriöt tunneilla voivat vaikuttaa myös esimerkiksi sinne kitaratunneille. Esimerkiksi häiritetty oppilas ei halua käydä enää AMP-tunneilla, koska siellä on aina se yksi häirikkö, joka estää muiden oppimisen. Tällainen voi vaikuttaa siis myös kitaratunneille, jos oppilas ei halua enää opiskella teoriaa ja kaikki opetus jää kitaransoiton opettajan vastuulle.

AMP-ryhmien tasoerojen vaikutukset voivat näkyä myös negatiivisina kitaratunneilla. AMP-tunneilla yhdeksi suureksi ongelmaksi nousi tasoerot, sillä samalla tunnilla voi opiskella vasta-alkajia ja myös jo pidemmällä olevia opiskelijoita. Tasoerot voivat vaikuttaa aloittelevien sekä pidemmällä menevienkin oppilaiden oppimiseen. AMP-tunneilla on vaikea saada varsinkin sellaista teoriatunnin aihetta, joka tukisi samaan aikaan aloittelevia ja kehittyneempiä opiskelijoita. Kehittyneemmät oppilaat saattavat turhautua tunneilla, sillä aiheita on avattava paljon aloitteleville oppilaille ja ne,

joille aihe on jo tuttu joutuvat odottelemaan. Turhautuminen voi tapahtua myös toisinpäin, jolloin asioita käydään enemmän suunnaten pidemmällä menijöihin.

Eri tasoisten ryhmien takia oppilaat joutuvat etenemään teoria-asioissa enemmän itsenäisesti. Kitaratunneille tasoerot voivat näkyä ja vaikuttaa negatiivisina siten, että oppilailta on jäänyt jotain oleellista soittamiselle oppimatta. Kitaransoiton opettajat joutuvatkin tällöin puuttumaan enemmän teoriapuolen asioihin, mikä taas vie aikaa kitaratunnin aiheilta.

AMP-tunnin yhtyesoittoilanteissa voi näkyä myös negatiivisia vaikutuksia, sillä esimerkiksi aloittelevat opiskelijat voivat tuntea olonsa epämukaviksi silloin, kun soittavat pidemmällä menevien kanssa. Aloittelevat opiskelijat voivat turhautua siihen, että pidemmällä menevät soittavat noin paljon paremmin. Kehittyneemmät soittajat voivat myös turhautua siihen, jos soitettavat asiat junnaavat paikallaan aloittelevien soittajien takia. Aloittelevilla kitaransoiton opiskelijoilla se voi tuoda tunteen, että onko kitara kuitenkin oikea soitin itselleni ja soittoharrastus voi tyrehtyä jo heti alkupuolella.

Tasoerot voivat näkyä myös positiivisena asiana. Aloittelevat oppilaat pääsevät soittamaan kehittyneempien oppilaiden kanssa ja tällöin aloittelevat oppilaat näkevät miten hyvin pidemmällä menevät oppilaat soittavat ja se voi tuoda heille tunteen, että onpa hienoa soittaa heidän kanssaan ja lisätä harjoittelumotivaatiota. Aloittelevat oppilaat ottavat myös väkisinkin mallia, siitä miten kokeneemmat soittaa. Positiivista vaikutusta voi olla myös pidemmällä meneviin oppilaisiin, sillä he toimivat ehkä bändin vetäjinä ja saavat enemmän vastuuta soittotehtävissä. Kehittyneemmät soittajat saattavat päästä myös auttamaan ja opettamaan joitain asioita aloitteleville oppilaille. Nämä asiat näkyvät myös positiivisena AMP:n merkitykselle kitaransoiton opetukseen. Esimerkiksi aloittelevat oppilaat voivat oppia paljon uutta soittotilanteista kitaratunneille ja tuoda uusia mielenkiinnon kohteita, joita he haluaisivat kitaratunneilla harjoitella. Kehittyneemmät oppilaat saattavat saada myös uutta potkua omaan kitaransoiton opiskeluun, koska huomaavat, että tunneilta opituilla asioilla voidaan saada myös enemmän vastuuta bänditilanteissa. Edellä mainittujen asioiden vaikutus on suuri myös oppilaiden motivaatiolle.

6.3 Motivaatio ja kehitysideat

AMP:lla on todettu olevan vaikutusta motivaatioon, sillä oppilaat pääsevät soittamaan tunneilla paljon ja tämän on huomattu vaikuttavan motivaation paranemiseen. AMP-tunneilta kumpuava hyvä motivaatio voi siirtyä myös kitaratunneille ja vaikuttaa esimerkiksi oppilaan haluun opiskella soitintaan myös itsenäisesti. Oppilaan hyvä motivaatio kitaratunneilla voi myös helpottaa kitaransoiton opettajan työtä, sillä motivoitunut oppilas tekee varmemmin läksynsä ja se edistää tunneilla eteenpäin menemistä.

Haastattelujen pohjalta nousi myös paljon kehitettäviä kohteita AMP:lle ja sen merkitykselle kitaransoiton opetukseen. Tärkeää olisi saada samantasoisia ryhmiä. Tämä voisi helpottaa ryhmätyöskentelyä ja yhdessä etenemistä. Aiemmin mainitsemani opettajien välinen yhteistyön tekeminen on myös suuressa roolissa. Yhtenä kehityskohteena sanoisin, että AMP:sta tarvitaan yksinkertaisesti lisää ohjeistusta ja opastusta. Haastattelujen perusteella AMP toimii kaikilla opettajilla eri tavalla, joten AMP:lle voisi suunnitella tarkemman ja yhtenäisemmän mallin, jota noudattaa. Edellä mainitut kehityskohteetkaan eivät tee vielä AMP:sta välttämättä täydellistä, mutta voivat parantaa sen käytettävyyttä huomattavasti opetusmuotona.

Ongelmana kehitettäviin kohteisiin voi nousta esimerkiksi resurssit. Varsinkin pienemmillä musiikkikouluilla ei riitä resurssit lähteä kehittämään opetusmuotoa. AMP itsessään voi myös olla resurssien puolesta hankala toteuttaa pienemmille musiikkikouluille, koska tunneille tarvitaan kuitenkin jonkinlaiset yhteysoitto puitteet, jotta AMP:a voidaan toteuttaa. AMP vaatii myös opettajalta teorian lisäksi hieman perustietämystä kaikista bändisoittimista.

Haastattelujen pohjalta tuli myös näkökulmia, että AMP:n merkitys kitaransoiton opetukseen ei olisi sen merkityksellisempi, kuin tavallisenkaan teoriaopetuksen. Näiden tutkimustulosten perusteella molempien teoriapohjien, eli AMP:n sekä perinteisen teoriaopetuksen, kautta tulevia kitaristeja voi löytyä musiikkialan ammattilaisten joukosta. AMP:n merkitys kitaransoiton opetukseen on osoittautunut kuitenkin enemmän positiiviseksi kuin negatiiviseksi. AMP:a kannattaa vielä kehittää, jotta siitä

saataisiin entistä toimivampi ja hyödyllisempi opetusmuoto juuri kitaransoiton opetusta ajatellen.

6.4 Yhteenveto

Yhteenvetona todetaan, että AMP on teoriaopetuksen muoto, josta löytyy sekä positiivisia että negatiivisia puolia, aivan kuten muistakin musiikinperusteiden opetuksen muodoista. Kitaransoiton opetukseen AMP voi parhaimmillaan antaa paljon uusia näkökulmia esimerkiksi asteikkoihin sekä yhtyesoittoon. AMP on vahvuuksillaan osoittanut, että sitä kannattaa vielä kehittää eteenpäin. Vaikka AMP:n merkitys kitaransoiton opetukseen ei välttämättä olekaan sen kummempi kuin tavallisen teorian, niin siinä on silti elementtejä, jotka parhaimmillaan tukevat paljonkin kitaransoittoa ja auttavat kitaransoiton opettajaa työssään.

7 Pohdinta

Tavoitteena opinnäytetyössäni oli tutkia AMP:a ja sen merkitystä kitaransoiton opetuksessa. Haastatteluissani sain tutkimukseeni suoraan työelämästä näkemyksiä ja kokemuksia, joita halusinkin saada. Haastateltavat vastasivat mielestäni hyvin kysymyksiini ja sain kattavasti vastauksia. Haastatteluista tuli paljon positiivista ja yllättävän paljon negatiivisia mielipiteitä AMP:sta. AMP:sta nousi esiin myös hyviä kehitettäviä kohteita. Alun perin näkemykseni AMP:sta oli aika positiivinen enkä osannut oikein odottaa, että esille tulisi niin paljon negatiivista. Mielestäni oli hyvä asia, että AMP:sta löytyi niin paljon vielä kehitettävää, sillä se avasi uusia näkökulmia AMP:sta ja sen merkityksestä kitaransoiton opetukseen myös itselleni.

Haastatteluissani olisin toivonut ehkä vielä tarkempia vastauksia nimenomaan kitaransoittoon viitaten, koska haastateltavistani suurin osa oli kitaristeja. Jälkeenpäin ajateltuna haastattelukysymyksissäni olisi voinut rajata kitaransoittoon liittyviä kysymyksiä vieläkin enemmän. Vastausten perusteella pystyy kuitenkin hyvin yhdistämään, mikä AMP-tunneilla käyty asia tukee kitaransoiton opetusta. Esimerkiksi AMP-tunnit ovat osoittautuneet soittopainotteiseksi ja sen uskoisi tukevan kitaransoiton

opetusta, koska oppilaat pääsevät soittamaan paljon. Kitaransoiton opiskelijat pääsevät hyödyntämään kitaratunneilla saatuja oppeja AMP-tunneille ja myös AMP-tunneilla käytyjä asioita kitaratunneilla.

Olen erittäin tyytyväinen haastateltaviini mutta haastatteluja olisi voinut olla vieläkin enemmän, jotta tutkimuksesta olisi saanut kattavamman. Haastateltavissa olisi voinut olla myös laajempi otanta alan ammattilaisia. Haastateltavissani oli nyt vain yksi, jolla ei ollut AMP käytössä. Haastatteluista olisi voinut saada laajempia näkökulmia, jos joukossa olisi ollut enemmän haastateltavia, joilla ei ole AMP käytössä. Haastateltavien saaminen tutkimukseen osoittautui kuitenkin melko hankalaksi. Alun perin tavoitteena oli saada enemmän haastateltavia, joilla ei ole AMP käytössä omassa opetuksessaan. Monet, joita kysyin, olivat liian kiireisiä ja joihinkin ei saanut yhteyttä ollenkaan, mikä vaikutti paljon haastateltavien määrään. Haastateltavien kanssa yhteyden pitäminen venyi ajallisesti pitkäksi, ja sen takia rajasin haastateltavien määrän viiteen, jotta aikaa jäi riittävästi jo toteutettujen haastattelujen purkamiseen. Haastateltavieni vastauksia pidän luotettavina lähteinä, koska he ovat työskennelleet jo pitkään musiikkialan ammattilaisina. Haastattelut päätin pitää kaikki nimettöminä, koska muutama haastateltava halusi pysyä anonyymina.

Aiheesta AMP oli myös erittäin vaikea löytää lähdemateriaalia, koska siitä ei ole saatavilla mitään virallista kirjallisuutta, tai muita teoksia, joita olisin voinut opinnäytetyössäni hyödyntää. Yritin myös etsiä lähteitä eri hakusanoilla ja englannin kieltä avuksi käyttäen. Lähdemateriaalina AMP:sta käytin haastattelua opettajalta, jolla on paljon kokemusta AMP:sta ja sen kehittämisestä. Hänellä oli tietoa nimenomaan AMP:n synnystä ja omaa kokemusta AMP:sta. Pidän haastattelua luotettavana lähteenä, sillä haastateltavana on jo takanaan pitkä ura musiikinopetusosalta. Käytin myös omia kokemuksiani AMP:sta hyödyksi. Omat kokemukseni luokittelen myös luotettaviksi, sillä ne pohjautuvat täysin itse pitämiini AMP-tunteihin ja tunteihin, joita olen käynyt seuraamassa.

Tutkimustani voi hyödyntää esimerkiksi AMP:n kehityksessä tai myös muissa AMP:iin liittyvissä tutkimuksissa. Esimerkiksi tutkimuksestani voi nousta joitain pieniä asioita

haastatteluista tai johtopäätöksistäni, joista voi olla hyötyä jollekin. Uskon, että tutkimuksestani voi olla jotain hyötyä myös sellaisille, jotka miettivät, mitä AMP on. Tutkimukseni ei varsinaisesti ole mikään esittelyopas AMP:sta, vaan tutkimus siitä ja sen merkityksestä kitaransoiton opetukseen.

Jatkossa voisin viedä aihetta eteenpäin ja lähteä selvittämään esimerkiksi haastatteluista ilmenneitä AMP:n ongelmia ja kehitysideoita. Hyvänä jatkotutkimusideana voisi pitää esimerkiksi erilaisia kokeiluja kehitysideoiden suhteen. Tutkimuksessa voisi selvittää auttavatko kokeilut tuomaan enemmän AMP:n hyötyjä kitaratunneille. Jatkotutkimuksena voisi tutkia myös aiemmista tutkimuksista nousseita kehitysideoita. Jatkossa aiheen näkökulmaksi voisi ottaa myös opettajien lisäksi oppilaat.

Lähteet

Ahonen, K. 2004. Johdatus musiikin oppimiseen. Helsinki: Finn Lectura.

Airola, M. 2012. Tomu-toiminnallinen ja musiikkilähtöinen musiikin perusteiden opetus. Viitattu 8.5.2019. <https://www.mupeope.fi/>

Ammattikorkeakoulujen opinnäytetöiden eettiset suositukset. N.d. Viitattu 18.11.2019. <https://www.tenk.fi/sites/tenk.fi/files/Ammattikorkeakoulujen%20opinna%20eettiset%20suositukset.pdf>

Musiikin laajan oppimäärän opetussuunnitelma taiteen perusopetus. 2018. Viitattu 18.11.2019. <https://www.gradia.fi/sites/default/files/media/files/Gradia%20Jyväskylän%20musiikin%20laajan%20oppimäärän%20opetussuunnitelma.pdf>

Halkosalmi, V-M & Heikkilä, P. 2006. Tohtori Toonika. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Otava.

Hannula, K & Niskanen, L. 2015. Oppimiskäsityksistä oppimisen ohjaamiseen. Jyväskylän ammattikorkeakoulu. Ammatillinen opettajakorkeakoulu. Oppiminen ja opetussuunnitelmat materiaali.

Hirsjärvi, S & Hurme, H. 2008. Tutkimushaastattelu – teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Gaudeamus Helsinki University Press.

Hirsjärvi, S & Hurme, H. 2000. Tutkimushaastattelu – teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Yliopistopaino.

Hirsjärvi, S, Remes, P & Sajavaara, P. 2009. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.

Jyväskylän ammattikorkeakoulun eettiset periaatteet. 2018. Viitattu. 18.11.2019. <https://opinto-oppaat.jamk.fi/globalassets/opinto-opas-amk/opiskelu/pedagogiset-ja-eettiset-periaatteet/eettiset-periaatteet-11122018.pdf>

Laadullinen tutkimus. Koppa-aineisto. 2015. Viitattu 5.5.2019. <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/laadullinen-tutkimus>

Laivuori, M, Lazareva, T, Palin, L. 2014. Soiva opettajuus. Helsinki: Edita.

Martikainen, T. 2017. Teoria soimaan – Tapaustutkimus musiikin perusteiden opetuksesta Jyväskylän ammattopistossa. Maisterintutkielma Jyväskylän yliopisto. Viitattu 7.5.2019. <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/54523/URN%3aNBN%3afi%3ajyu-201706152908.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Olsonen, M. 2012. Hyvä soiton opettaminen – Nuorten musiikkipedagogien ajatuksia. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Opetushallitus. 2017. Taiteen perusopetuksen laajan oppimäärän opetussuunnitelma. Viitattu 18.11.2019.
https://www.oph.fi/sites/default/files/documents/186920_taideen_perusopetuksen_laajan_oppimaaran_opetussuunnitelman_perusteet_2017-1.pdf

Savage, J. 2013. The guided reader to teaching and learning music. Great Britain: TJ International Ltd.

Suomen musiikkioppilaitosten liitto. N.d. Musiikinopetus Suomessa. Viitattu 5.5.2019. <http://www.musicedu.fi/musiikin-opetus-suomessa/>

Vaari, M. 2019. Lehtori. Metropolia ammattikorkeakoulu.

Liitteet

Liite 1. AMP-haastattelukysymykset

1. Mitä tiedät AMP:sta?
2. Mitä hyötyjä tai haittoja koet AMP:sta olevan teoriaopetukselle? Esimerkiksi melodia, harmonia, rytmi jokin muu, mikä?
3. Mitä hyötyjä tai haittoja koet AMP:sta olevan kitaransoitonopetukselle? Esimerkiksi melodia, harmonia, rytmi jokin muu, mikä?
4. Miten teorian ja yhtyesoiton yhdistäminen mielestäsi auttaa kitaransoitonopettajan työtä?
5. Mikä merkitys teorian ja yhtyesoiton yhdistämisestä on oppimiselle? Sitouttaako, motivoiko, ryhmäyttääkö?
6. Miten koet tasoerojen vaikuttavan AMP-opetukseen?
7. Onko/olisiko AMP hyvä vaihtoehto motivoimaan oppilaita? Miksi? Miksi ei?

Liite 2. Martti Vaarin haastattelukysymykset

1. Osaisitko kertoa AMP:n historiasta ja mistä idea on lähtenyt liikkeelle, että yhdistetään teoriaopetus ja yhteysoitto?
2. Miten AMP on kehittynyt Suomessa tai miten sitä on kehitetty?
3. Onko AMP opetuksessasi ollut teorialähteenä myös Tohtori Toonika vai oletko käyttänyt apunasi jotain muita lähteitä?
4. Millainen vaikutus AMP:lla on ollut mielestäsi verrattuna perinteiseen teoriaopetukseen? Mitä hyötyjä tai haittoja?
5. Oletko huomannut, että AMP motivoisi oppilaita harjoittelemaan teoriaa enemmän itsenäisesti?
6. Tukeeko AMP mielestäsi enemmän instrumenttiopintoja, kun perinteinen teoriaopetus?